

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

Jvnivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51816)

IUVNIVS.

1. **Q**uanta vos tandem manet
 in cælo corona, si ad ve-
 stram vocationem vos totos singa-
 tis, cuius tota ratio non in eo so-
 lum consistit, vt ipsi apud Deum in
 famulatu simus; sed vt alios mul-
 tos ad eundem trahamus? De illis
 enim sic Scripturæ loquuntur; *Qui
 ad iustitiam erudiunt multos, quasi
 stelle fulgebunt in perpetuas æterni-
 tates.* Quod in illos conuenit, qui &
 in ipsâ spiritualium armorum tra-
 ctatione, & in solerti ad illa præpa-
 ratione, diligentia quàm maximâ
 sua munera exequentur. S. Ignat.
 ep. 2.

2. Talpis, quæ naturâ cæcæ
 nunquam viderunt mundi splendo-
 rem, nec solem, nec stellas, nec or-
 natum, & opulentiam elementor-
 um, ignoscitur, si credant nihil esse
 melius

melius tenebris, in quibus degunt;
nec magnificentius cauernis, quas
inhabitant; nec suauius gustu,
quàm terram, & amaras radices,
quibus vescuntur. Sed inter homi-
nes intelligi non potest, quomodo
facere possint hoc incredibile mira-
culum, vt sperent cælum, & ament
terram; & quidem sic ament, vt pro
ipsâ renuncient iuri ad possiden-
dum cælum, & interdum etiam
spei. *P. Vincent. Sita, l. 2. c. 5.*

3. Per duritiam cordis mei, & ex
considerationis defectu, non tan-
tùm non recordor Dei in operibus,
quæ video fieri per eius potentiam;
sed etiam distrahor, vt non atten-
dam ad opera manuum eius: ità vt
ex malâ meâ consuetudine incidam
in obliuionem Dei, vnde venire de-
bueram in eius memoriam: Imò
interdum ex attentione ad causas
inferiores ità illa aspiciam, ac si

Deus non interesset, causæ supremae obliuiscendo, & quasi totum attribuendo creaturæ, quod debuerat soli Creatori: neque tractemur, nisi ut factas ab hominibus, tantum laudando ingenium hominum, & manum artificis; & pro utilitate ab eis percepta, me non agnoscam obligatum, nisi homini, à quo provenit; dimissâ Dei potentiâ, sapientiâ, & bonitate, è cuius manu accepi. *B. P. Borg. de animâ Christi, heb. 2.*

4. Animam roboratam gratiâ Dei, & quæ pro viribus studet, semper esse bene parata, & habere nitidam conscientiam, non conuenit, neque est æquum terreri larvâ, seu formidine mortis: quia id non proderit, nisi fortè ad scrupulos, inquietudinem, & anxietatem inutilem, quæ maiora bona impediat. *B. P. Borg. contra tim. mortis.*

5. Quan-

5. Quandoquidem vos ipsos Deo, Creatori, ac Domino nostro, tanquam hostias viuas obtulistis, vt totum id, quod in vobis est, impendatis in ea, quæ ipsius attingunt seruitium, & gloriam, auxiliũque animarum; mementote sic ea facienda, vt & corpus diu ferre possit laboris molestiam, non omisã curã sanitatis, viriũque necessariorum; & anima suiipſius oblita non dormitet in ijs, quæ sua sunt, vt ad ea, quæ aliorum sunt, plus satis attendat. *P. Lain. ep. de Mission.*

6. Si aqua falsa, & amara, vt Naturales dicunt, transiens per vas cerreum, dimittit suam amaritudinem, ac dulcis euadit; quanto magis dulcescent nostri mœrores, si transierint per dulcissimam voluntatem Dei? vnde inferas, fieri non posse, vt aliquis pro gloriã Dei quidquam

F 5 susti-

sustineat, quin in eo ipso, quod patitur, saporem quendam diuinitatis percipiat. Ergo quidquid nobis euenit, prius per Deum transire debet; vbi saporis condimentum accipiens totum diuinum efficitur. *P. Vincent. de Conform. cum Deo, c. 6.*

7. Maius, ac impensius studium cuiusque sit, quærere in Domino maiorem sui abnegationem, & *continuum in rebus omnibus*, quoad poterit, mortificationem. *S. Ignat. in Exam.*

8. Continua occupatio Sanctorum fuit Desiderium Christi. Mihi viuere Christus est; vita mea sustentatur desiderio Christi. Interrogatus S. Petrus, quare continuo lacrimaretur, respondit; *Desiderio Domini*. Et S. Patris nostri vnicum desiderium erat euolandi ad Christum: vnde instanter orabat, *Educ de custodia animam meam ad confitendum*

tendum nomini tuo. *P. Vincent. de
du. am. c. 12.*

9. Si sæpe consideres tua opera, videbis, quantum differas ab eo, qualem te fingebas, & quomodo reuerà non sis aliter, quàm olitor, qui nescit aliquid boni plantare, quin extirpet, quod plantatum est boni: vt mirum sit, quomodo Dominus horti toleret eum, ac sinat ingredi suum hortum. Æquè mirandum est, quomodo Dominus animæ nostræ toleret hominem, & retineat pro cultore horti; cùm destruat, quidquid in eo bonum est.

B. P. Borg. de confus. p. 1.

10. Anxij homines, & ancipites, neque in ijs locis, vbi esse cupiunt, quidquam proficiunt; quòd absint: neque vbi sunt, sibi, aut alijs profunt; quòd aliò cogitent. Proinde quisque vestrum, vbicunque est, se primum, deinde alios iuuare studeat;

F 6

deat;

deat ; inducâtque animum , nusquam se melius , quàm ubi à præposito constitutus sit , operam Deo nauare posse. *S. Xauer. l. 3. ep. 5.*

11. Si quis Angelorum , aut Beatorum de cælo descenderet , ad oblectandum se gratissimo quopiam spectaculo , non se conferret ad aulas magnatum , vt Regiam , aut Cæsaream Maiestatem videret ; sed ad nosocomia diuerteret , patientiam pauperum ægrotantium admiraturus. *P. Vincent. Vita, l. 1. c. 1.*

12. Descendenti in puluerem ad alios iuuandos cogitandum , se non cum perfectis hominibus , plañeque sapientibus viuere ; sed in medio nationis prauæ , atque peruersæ : animûmque ita suum debet instituere , vt neque scelerum vllâ , & flagitiorum immanitate turbetur ; neque vllâ hominum vel
fatui-

fatuitate, vel fraude, ipse non retineat, vel columbæ simplicitatem cum prudentiâ, vel serpentis cum simplicitate prudentiam. *S. Ignat. Vita, l. 5. c. 11.*

13. Nolite mirari, imitarique eos, qui novas populo placendi excogitant artes, popularem admirationem, ac laudem aucupantes. Namque isti suæ potius, quàm diuinæ gloriæ seruiunt, de suis commodis magis solliciti, quàm de salute animarum. Quocirca illorum ratio sanè lubrica est, ac præceps; quippe quæ cœca cupiditate gloriæ elata, iactationem habet in populo inuisam Deo. *S. Xaver. Vit. l. 6. c. 23.*

14. Diligenter animaduertant, oportet, magni faciendo, summique momenti id esse ducendo, in conspectu Creatoris, ac Domini nostri; quantopere iuuet, ac conferat ad vitæ spiritualis profectum, omnino,

& non ex parte abhorre ab omnibus, quæ mundus amat, & amplectitur; & admittere, & concupiscere totis viribus, quidquid Christus Dominus noster amavit, & amplexus est. *S. Ignat. in Exam.*

15. Si desideras alicuius rei meminisse, ut in habendâ concione, vel particulari negotio, commendâ Patri æterno, ut tibi suggerere dignetur, quod dicendum, aut agendum est, & quomodo, & quando oportet: & confide, quia non dormiet; sed mira videbis, & in experienciâ deprehendes fidelitatem Hospitis tui, diligentiam in suggerendo, providentiam in tempore, sapientiam in modo, bonitatem in perseverantiâ monendi: quia non tantum semel, sed sæpius id faciet. Et infinita hæc Bonitas, quanto tu eris obliuiosior, tanto magis vigilabis.

labit ad excitandam tuam memo-
riam. *B. P. Borg. de potent. anima.*

16. Aduersarius circumit ani-
mam, & callidè inquirit, quarum
nam virtutum præsidij, moralium
scilicet, aut Theologicarum, ipsa
munita, vel destituta sit: eaque po-
tissimum parte machinis omnibus
admotis irruit, ac subuertere nos
sperat, quam in nobis minus ceteris
firmatam, custoditamque esse præ-
uiderit. *S. Ignat. lib. exerc.*

17. Animum ab omni affectus
intemperantiâ seiunctum, statuæ si-
militudine S. P. Ignatius exponit:
In ijs, quæ ad paupertatem spectant,
quantum ad rerum usum, inquit,
quasi statuam existimare me debeo:
vestium, inquam, vsum, cubiculi,
mensæ, ministeriorum denique,
omnium, nullo mearum sensu, affe-
ctu, amore peculiarium rationum;
sed vnius tantum obedientiæ, &
gloriæ

gloriæ diuinæ. *P. Vincent. ep. ad Soc.*

18. Serua diligenter organa tua à pulueribus; vt cum afflauerit Spiritus Sanctus, & admouerit manus per consolationes, vel desolationes, per bonam famam, vel infamiam, sanitatem, vel morbum, continuò resonet vox ab organo tuo, qualem Dominus à te petit. O si non impediuiſſes manum huius organædi, quàm dulce instrumentum eſſes in conspectu eius, & Angelorum suorum? *B. P. Borg. de animâ Christi, c. 2.*

19. In congressibus, & colloquijs cauendum est, ne nimia quædam grauitas suspicionem præbeat, reuerentiam exigentis arrogantia: sed potiùs facilitatem vultus præferat, affabilitatèmq; sermonis. Præcipua cura erit, vt omnibus in rebus submissè vos, ac modestè geratis.

geratis. *S. Xaverius Vita, lib. 2. c. 13.*

20. Regulæ factæ sunt, vt seruentur. Initium eas illicitè transgrediendi, est licita, vt ità dicam, transgressio, ex nimis largâ concessione Superiorum. Nam quæ primò fuerunt concessiones particulares, paulatim veniunt in vsum communem: quia nunquam defunt, qui pro merâ suâ commoditate petant, quod alijs ex necessitate concessum est. Et primus modus in religiones introducendi defectum spiritûs, est, concedere, vt relaxationes intrent cum licentiâ.

P. Vincent. l. 1. Vitæ, c. 7.

21. Inter alia hoc altè in pectus demittes, eo te religiosiorem, magisque pium futurum, quo tuam vitam diligentius secundum rationes æternas, minùs verò secundum temporales gubernâris; sic, vt nihil
ames,

ames, nihil desideres, nihil lateris
nihil opereris, aut auerferis, nisi pie-
ratis causâ: tibi que persuadeas, hoc
demum esse, religionem, pietatem
que profiteri. *B. Aloys. l. 2. Vita, c. 5.*

22. Veri pauperes, quales nos
profitemur pro Christo, carent
multis rebus, non tantum requisi-
tis ad commoditatem, sed etiam ne-
cessarijs ad usum. *P. Vincent. l. 1. Vita, c. 7.*

23. Quis audeat cum habitato-
ribus Crucis Christi pugnare? quis
nos separabit à charitate Christi?
Quare si qui ab hoste vehementius
oppugnati tandem superantur; id
eò fit, quòd eas res pro viribus ad-
hibere nolunt, quæ nos arctius cum
Deo Opt. Max. perfectiusque con-
iungunt. *B. P. Borg. ad Soc. Aquil.*

24. Ex tempore pariter, & fervore
nimio, morbi animi proficiuntur.
Rationabile obsequium *Sestrum*
inquit

inquit Apostolus. Et regius Pro-
pheta, *Honor Regis iudicium diligit*,
scilicet discretionem. Et in Leui-
tico diuinitus præcipitur, *In omni*
oblatione tuâ offeres sal. Et verò ho-
stis iste noster nullâ re magis cha-
ritatem extinguit, quàm immodi-
co, & inconsiderato in virtute pro-
gressu. *S. Ignat. ep. 2.*

25. In animam inducat is id,
quod ita est, vos idcirco à grauiori-
bus flagitijs abstinere, quod isthic
occasiones Deum offendendi de-
sint, fruendi adsint. Nam qui ne-
sciunt, vnde tantum boni proue-
niat, quod loci, & domesticorum
beneficium est, virtuti tribuunt suæ.
Proinde negligunt ea, quæ parua
videntur, cum tamen sint per se
magna. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

26. Nisi fumum vani honoris,
& estimationis propriæ proculca-
uerimus, facile ab hostibus nostris
con-

conculcabimur, & Christi discipuli
esse desinemus. *B. P. Borg. ad Soc.
Aquit.*

27. Iure Parens noster S. Ignatius, ad intelligentiæ nostræ instauracionem, conformari eam cum diuinâ iubet, cuius Præpositos habemus interpretes. Quod ipsum tantopere commendat Apostolus, cum ait; *Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesv.* Hoc est, vestro vos, quoad potest, priuato iudicio abdicare: Christi de rebus iudicium vestri loco habete: cum Christo de illis, & pretio illarum, sublimitate, aut nihilo censete. *P. Vincent. ep. ad Soc.*

28. Ex attentâ diuinæ pulchritudinis consideratione, quod in creatis pulchris contingere non potest, id prouenit vtilitatis, & commodi, vt & ipsi pulchri efficiamur, & ad illius similitudinem conformemur.

memur. Fit enim, ut ex Apostolo animaduertit S. Bernardus, ut cum anima gloriam Domini speculatur, in eandem imaginem transformetur à claritate in claritatem, tanquam à Domini spiritu. Quo quid dici vtilius, aut augustius potest? *P. Claud. ep. 13.*

29. Magno eos beneficio, & insigni favore afficit diuina Bonitas, quos in hanc suam minimam Societatem, à seculi vanitate vocatos, nouâ impertit gratia, iuxta eiusdem institutum viuendi. *P. Lain. de Mission.*

30. Cum mihi in animum subeunt dona, & virtutes B. P. N. Ignacij, aliorumque Patrum, qui primitia quodammodo fuerunt Societatis, cum sua omnia sic agerent, & decernerent perinde, ac si præsentem Deum intuerentur; sic afficior intimis sensibus, ut nihil malim, quam

G

quàm

quàm ne tantorum donorum, tantarumque virtutum, quas Societas Deus cœpit impertiri, copiosius imber culpâ nostrâ residat. *B. P. Borg. ad Soc. Aquit.*

J V L I V S.

1. **C**onsuevit dæmon animo, & robore planè destitui, quoties spirituales athletas corde imperterrito, ac fronte arduâ tentationibus videri reluctari. Sin autem trepidet, ad primos impetus sustinendos, & quasi animum despondeat, nulla est bestia super terram inimico illo tunc efferatior, acrior, & pertinacior in hominem, ut cum pernicio nostrâ, malignâ, obstinatâque mentis suæ desiderium adimpleat. *S. Ignat. lib. exerc.*

2. Virga Iesse fuit coniuncta cum flore. Vnde monet S. Bonaventura;

ra;